

ЕВРОПА је умрла у Приштини. Тако је своју књигу, која је недавно промовисана у Културном центру Србије у Паризу, насловио Жак Огар, вођа француских специјалних оперативних снага који је на Косову у званичној мисији са својом елитном јединицом боравио свега петнаест дана, од потписивања Кумановског споразума до доласка редовних мировних снага, али сасвим довољно да стекне утисак шта се догађало у јужној српској покрајини. Жеља му је била да књигу објави на петнаестогодишњицу НАТО агресије.

- Почели смо још поткрај 1998. да разматрамо војну опцију против Србије, што значи да је све одраније било испланирано. У француским медијима, у оно време, могло је да се чује како лоши Срби протерују добре Албанце. Нисам познавао Балкан и очекивао сам да видим зле Србе који врше етничко чишћење, како је говорила „званична истина“. Открили смо, међутим, сасвим супротно - каже Огар у ексклузивном интервјуу за „Новости“.

*□ С каквим знањима сте кренули у мисију?

- У чињенице ме је упутио отац, генерал у француској војсци. У мојој породици је постојала традиција француско-српског пријатељства, која ми је била остала у магловитим сећањима из детињства, и отац ме је на њу подсетио. Скренуо ми је пажњу да није све тако као што се прича и заветовао ме да не будем престрог према Србима.

*□ Шта сте открили на терену?

- Са српским официрима сам преговарао о уласку француских трупа. Дочек је, наравно, био веома хладан, али уљудан. Рекао сам да не долазим као непријатељ, већ као војник који обавља своју дужност. Веома брзо сам на терену открио да су Срби професионални

и да држе реч, а да Албанци стално покушавају само једно, да изврдају договорено.

*** Како се понашала ОВК?**

- Отимали су имовину, празнили читаве градове за једну ноћ, као у Вучитрну. Убијали су, на велико и мало. Надам се да ће ускоро њихове вође одговорати пред правдом. Открили смо, тако, листу с наредбама за ликвидације Срба и нелојалних Албанаца с печатом ОВК. Предали смо ова документа претпостављенима, али више никада ништа нисмо чули о томе. То што је ОВК била привилеговани саговорник ЕУ представља искривљавање историје, кршење међународног права и враћање уназад цивилизованог света.

*** Ви сте лично нацртали нову карту у овом делу Балкана?**

- Када смо стигли у Косовску Митровицу, постојао је велики и оправдани ризик од сукоба. Тензија је била велика, а ситуација хитна. Мој задатак је био да раздвојим супротстављене стране и подела реком Ибар ми се чинила као најисправније решење. Одлучио сам да две заједнице раздвојим на мосту.

*** Да ли вам је неко то сугерисао?**

- Није! Одлуку сам донео сам, на основу процене. Некада се неке ствари на терену много лакше одвијају, него што се мисли.

*** Писали сте извештаје који се нису много свиђали вашим претпостављенима?**

- Износио сам само истину. Никада због тога нисам имао проблеме, али сам схватио да је то што сам говорио ишло против званичне француске политике. Брзо сам постао свестан да је мој главни посао постао да чувам људске животе. Француска војска је професионална, с високим моралним вредностима. На војним школама учимо да се не

играмо животима цивила. Кад они који себе сматрају војницима, нападају беспомоћну монахињу, као што је то радио ОВК, шта вам преостаје друго него да је заштитите и сукобите се с нападачима? То смо и радили, од почетка.

*** Имате ли утисак да сте можда, скрећући од званичне политике, на неки начин одбили послушност у униформи?**

- Некада је и то боље, да би се сачувала част. Али, нисам стекао утисак да сам одбио послушност, и нико ми то није замерио. Испуњавао сам обавезу француског војника.

*** У једном тренутку сте вратили српску војску из повлачена...**

- Припадници ОВК су направили заседу и напали конвој српских избеглица, углавном стараца, жена и деце, који су се повлачили у двеста трактора. Овај тежак инцидент догодио се уз подршку Британаца. Албанцима су, иначе, помагале стране обавештајне службе, у првом реду америчка, немачка и британска. Седма пешадијска бригада пуковника Серковића је била у близини, повлачила се у северну Србију. Урадио сам оно што је било неопходно. Позвао сам их и дозволио сам им да се врате и да зауставе агресора. И, то су и урадили.

*** Кажете да су све ваше колеге по униформи, Французи, на Косову мање-више стекли сличан утисак. Откуд такав однос према Србима?**

- Није то само случај с војницима. Многи Французи подржавају Србе, у свим слојевима друштва, без обзира на политичке боје. Постоје заједничке основне црте наших двају народа. Калили смо се у тешкоћама, имамо исту жеђ за праведношћу и пружањем отпора, држимо дату реч, дајемо целог себе у ономе што радимо, поштујемо породицу и пријатеље. Те особине су дубоко укорењене и код Срба и код Француза. Ту је и јак осећај идентитета који се, у Француској, нажалост, у последње време полако губи. Србија би зато требало да буде пример Француској. Сачували сте нацију, културу, традицију, природу, религију. Ми смо заражени мондијализмом. Србија данас подсећа на земљу Астерикса и Обеликса. Ви сте сада несаломиви Гали Европе!

*** Како, онда, поред свега, објашњаваате званичну француску политику према Србији тих година?**

- За све који су се разводнили у мондијализму неговање идентитета делује агресивно. А није тако. Напротив, никада нисам наишао на тако топао пријем као у Србији. Увек раздвајам легалну државу од реалне. Француске власти су, слепо пратећи политику НАТО, одабрале своју страну. То је био ОВК. Французи су заборавили историју и својом књигом покушавам да их на то подсетим. Многи су сметнули с ума да је Србија била сестра Француске, како су је у оно време звали.

*** Одакле разлози за такве дезинформације?**

- САД су имале интерес да ослабе и разбију Југославију, а самим тим и Србију, која је природна подршка Русији у региону. Уништавањем Југославије приближавају се Русији. И, то се данас види у Украјини. Традиционални интерес су имали и Немци. Постоје и други стратешки разлози на веома важном подручју као што је Балкан, а међу политичким мотивима је и забадање трна Европској унији, стварањем микродржава. На крају, постојали су и лични интереси. Мадлен Олбрајт и Весли Кларк су данас акционари великих предузећа на Косову. А Француска се свему томе мирно приклонила кроз политику НАТО.

*** Куда иде Европа?**

- Европе данас нема. Изгубила је осећај за реалност. ЕУ не поштује суверенитет држава. Евро је значајно смањио куповну моћ. Систем у Бриселу је потпуно недемократски. Мала

екипа људи без легитимитета одлучује о свему, и свима намеће своје законе. Онда одређује добре и лоше ђаке.

***□ Како ће се све ово завршити?**

- Веома сам забринут за ситуацију у свету. Увек мислимо да више неће бити рата, али се испостави да онај претходни није био и последњи... Босна и Косово су били тачна слика онога што ће нам се касније дешавати, с истим начином деловања, и истим

протагонистима.

*** Шта ће бити с Косовом?**

- Само неће моћи да опстане. Или ће се вратити Србији, или ће се придружити „великој Албанији“, онаквој какву смо видели на карти током недавне фудбалске утакмице у Београду. Али, таква Албанија би била ефемерна. Независно од било које дневне политике, Срби се никада неће помирити са трајним губитком своје историјске, културне и духовне колевке. Ако негде имате већинску популацију, не значи да је то ваша земља. Цела историја Косова и Метохије уклесана је у његовом камену. То би било као када би и Сен Дени, с некрополом француских краљева, постао независан због великог броја муслимана који тамо живе, па да нас још због тога и бомбардују.

НАПУСТИО ВОЈСКУ ЗБОГ КОСОВА

ЖАК Огар је војску напустио још двехиљадите, због - Косова.

- Много ме је повредило то што смо били на погрешној страни - каже Огар.

Сада је на челу два предузећа, која се баве консалтингом за улагања у иностранству и безбедношћу.

ПАДЕЖИ

ОГАР сада често путује у Србију.

- Веома ми је лепо у Београду. Остављам свој стрес на Аеродрому „Никола Тесла“ и поново га преузимам кад се враћам - каже и истиче да тренутно учи српски, али и признаје да веома тешко излази на крај с падежима.

НАБОЉЕ

* КАКВИ су данас француско-српски односи?

- Ситуација се мења набоље. Штампана све више пише позитивно о Србији. И моја књига је одлично примљена. Шеста је по броју продатих политичких издања. Нико у то није веровао када смо је штампали. То говори да се ствари поправљају.

(Вечерње новости)